

Pénzes?tánc

2011 augusztus 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mennyivel könnyebb dolga volt a természeti népeknek, amelyek hittek abban, hogy a balsors elhárítható, csak el kell járni a jó ügy érdekében, mondjuk, egy es?táncot. Én is ilyen es?táncot szeretnék járni, remélve, hogy kikerülünk végre ebb?l az undorító posványból. Mert elég a válságból! Nagyon elég.

Három éve rohad minden, az összes tetter?t felemészti a kilátástalanság, és lassan elkocsonyásodik az egész ország. Mint egy öreg, lefagyott számítógép, amit hiába rugdos a gazdája. Gyurcsány Fletó alatt legalább volt magyarázat: tehetségtelen tolvajbanda, amely tízezermilliárd forintos pluszadóssággal terhelte meg, majd a mélybe rántotta az országot. De eltelt egy év, és azóta sem indul be semmi. S?t, pillanatnyilag ott tartunk, hogy jöv?re sem számíthatunk többre a helyben járásnál.

Egyszer?en nincs pénz az országban. Akinek volt (talán éppen azért, mert lopta) már rég kivitte. Az a kevés pedig, ami talán itthon maradt, a párnákba lett varrva. Küls? segítségre sem számíthatunk, hiszen a befektet?k kiszorították Kelet-Közép-Európából, messze elkerülik a vidéket. Magunkra maradtunk, mint Horn Gyula a Szanyi-fórumon, az üres zsebeinkkel, meg a jól elrejtett háborús tartalékainkkal.

Így tovább élni nem lehet. Ez az undorító enyészet elviselhetetlen. Ennél talán az összeomlás is jobb. Az legalább sokkol, felrázza az embereket, és az indulat, meg a hirtelen jött tenni akarás a helyére teszi a b?nösöket és meghozza a megoldásokat. Jó lenne közösen, sok tízezer felmenni a Gellért-hegy tetejére (a hirtelen jött forradalmi hevületben mindjárt visszaszerezve a Citadellát a fehérgallérosoktól), és elordítani magunkat: elég a válságból! Segítsünk magunkon, találjuk ki, hogy mit?l fog ismét m?ködni az ország, mit?l kezd pezsegni minden, mint a rendszerváltozás legels?, reményteli éveiben, vagy az els? Orbán-kormány félidejében. Vagy legalább járjunk el együtt egy (pénz)es?táncot.

A gazdasági tragédia kiváltó okát a józanabb polgárok pontosan ismerik, a büntet?t meg is ítélték a tavalyi választáson. Arra is kereshet? pragmatikus válasz, hogy a nemzeti kormányzás eltelt egy évében miért maradt el a felívelés, miért tátong több száz milliárd forintos lyuk a költségvetésen, mennyiben felel?s az elhúzódó nemzetközi válság, és bár sokat dolgoztak rajta, miért nem sikerült beindítani a hazai piacot. Lehet (és kell is) húzni-vonni, megkérd?jelezni a Matolcsy-program hatékonyságát, kritizálni az új munka törvénykönyvének félresikerült tervezetét, kevesellni a kisvállalkozók érdekében hozott intézkedéseket, számolni és ítélni.

Ám egyáltalán nem biztos, hogy a várt fellendülés a kormányzás hibái miatt maradt el. Mintha a lelkekben romlott volna el valami. A hitét veszítette el az ország. A hitet abban, hogy érdemes belevágni, mert azzal el?rébb jutunk. Érdemes lerakni az új ház alapjait, érdemes új vállalkozást indítani, gyermeket vállalni.

Tanulságos a Népszabadság gazdasági elemz?k segítségével összeállított tegnapi cikke, amelynek szerz?i azt próbálták kideríteni, hogy miért nem jelent meg a gazdaságban az a 3-400 milliárd forint, amelyet a családi adózás és az egykulcsos szja bevezetésével a lakosság zsebében hagytak. Kiderült, hogy a pénzt kisebb részben a devizahitelek megnövekedett törleszt?részletei szippantották fel, ám nagyobb részben az emberek félrerakták,

takarékba tették azt. Nem költötték tehát el, és nem fektették be. Nem segítették a gazdaság talpra állítását, hanem eldugták. Mi ez, ha nem túlél? logika?

Foglalkozni kell végre a lelkekkel is. Megmutatni, elmondani, hogy lehet még valami ebb?l az országból. És f?ként a kezére taposni azoknak a kormányzati technokratáknak, akik apró, állami bevételt alig hozó, de véget nem ér?nek t?n? megvonásokkal és szigorításokkal hangolják le az embereket.

Vagy legalább felmenni a Gellért-hegy tetejére.

Huth Gergely, magyarhirlap.hu

Ajánló